

عنوان مقاله:

مسجد-مدرسه آقا بزرگ کاشان؛ نماد وفاق معماری، فرهنگ و توسعه پایدار

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عارفه علی اکبری - دانشجوی مقطع دکتری جغرافیا- مدیریت برنامه ریزی شهری / دانشگاه مرکزی پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

بدون شناخت سیر تطور توسعه در بستر تاریخ و تحلیل 5 تعاریف گوناگون در باب اهداف و روش های توسعه نمی توان به درک جامعی از آن رسید. توسعه را به گونه های مختلف تعریف کرده اند. اما به رغم همه این موارد در نگاهی فراگیر می توان گفت که ارتقاء کیفیت زندگی، عمده ترین و کاملترین هدف توسعه است. اما آنچه مهم تر از توسعه به نظر می رسد توسعه پایدار است؛ که مرهون اتحاد عملی و نظری فصول میان رشته هاست. معماری؛ به عنوان ظرف زندگی عملی و فرهنگ به عنوان ظرف زندگی نظری و نماد رشد صفات انسانی یک جامعه بیشترین فصول مشترک را با هم دارند؛ همین همآوایی است که توسعه پایدار را در بستریات جمعی ایرانیان رقم زده و در قالب بناهایی چون مسجد مدرسه ها جلوه گر ساخته است. این مقاله که به روش مطالعات توصیفی تحلیلی به رشته نگارش درآمده است می کوشد تا مسجد مدرسه آقابزرگ را از منظر اشتراکات معماری، فرهنگ و توسعه پایدار مورد تبیین قرار دهد و نشان دهد که پیشینیان ما به ارتباط سازی پویا و دراز مدت میان مفاهیم انسانی بیشترین اهتمام را داشته اند و اصل تداوم ارزش ها را از الزامات حیات رشید می دانستند.

کلمات کلیدی:

مسجد- مدرسه آقا بزرگ کاشان، توسعه پایدار، طبیعت، فرهنگ، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/967026>

